

nøjes med at overlade det til Ministerens Bevaagenhed. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem, hvis han har nogen Tvivl med Hensyn til Finansudvalgets Stilling, vil lade denne forsvinde, efter at han har hørt Ministerens Udtalelser. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at Finansudvalget har behandlet dette Andragende lige saa velvilligt som alle andre Sager, og det vilde være mig meget kært, om det ærede Medlem vilde vise saavel Finansudvalget som dets Ordfører det samme velvillige Ansigt som ellers.

Med disse Ord skal jeg anbefale Tinget at stemme for de Indstillinger, som Udvalget har anbefalet, og imod de andre.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jensen-Sønderup*): Idet jeg takker den ærede Ordfører for den forstaaende og velvillige Udtalelse, han fremkom med i Anledning af, hvad jeg forleden Dag havde Lejlighed til at oplyse, vedrørende de forskellige Andragender, som Finansudvalget har foreslaaet henvist til mig, skal jeg overfor det ærede Medlem fra Herning (Rasmus Nielsen), som i Dag paa ny talte om det Andragende, han paa et særligt Ændringsforslag har foreslaaet henvist, vedrørende Erstatning til en Mand, der har maattet afstaa Jord til Udvidelse af Ikast Station, sige, at for saa vidt det ærede Medlem ved sit Ændringsforslag om Henvisning til Undersøgelse maatte tænke paa en Undersøgelse af, hvorvidt der ved den paagældende Taksationsforretning ikke er gaaet frem paa den af Loven fastsatte Maade, saa er en saadan Undersøgelse overflødig, thi den er, jeg kunde maaske sige selvfølgelig, foretaget. Efter at den paagældende havde klaget sin Nød til Ministeriet, blev der af dette foretaget en Undersøgelse, om der ved den afholdte Forretning kunde siges at være noget som helst, der begrundede Foretagelse af en ny Forretning. Men da der ikke er det, vil en Undersøgelse jo i Virkeligheden komme til at dreje sig om, hvorvidt Erstatningen kan siges at være passende eller ikke. Men selv om en Undersøgelse, foretaget enten af Ministeren selv eller af hans Embedsmænd, viste, at Taksationskommissionen havde været for karrig, paa hvilken Maade skulde man saa kunne afhjælpe den Fejl, som det ærede Medlem mener, og maaske med Rette, — det tør jeg slet ikke udtale mig om — maatte være begaaet overfor Manden, uden at erkende og slaa fast, at naar en Mand, der føler sig utilfreds med den fastsatte Er-

statning, bare gaar til Rigsdagen og Ministeriet, faar han derigennem en Slags Overtaksation? Men det tror jeg, som jeg forleden Dag sagde, vilde være overordentlig farligt. Jeg kan altsaa fremdeles ikke tage imod en Henvisning, der gaar ud paa en Undersøgelse, fordi en saadan Undersøgelse alligevel vilde resultere i, at Ministeriet skulde være et Slags Overskøn over de foretagne Taksationsforretninger. Jeg skal derfor paa ny henstille til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage. Hvis det ikke sker, er jeg enig med den ærede Ordfører i at anbefale, at Tinget stemmer imod det.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det er en egen Stemning, man kommer i ved at forhandle denne Sag med den højtærede Minister, idet man ved Siden af den tydelige Følelse af hans personlige Opfattelse af Sagen, faar en saa bestemt Afvisning, at den ikke paa nogen Maade kan mistydes. Jeg har ikke næret nogen Tvivl om, at der er gaaet lovmæssigt frem her, det kunde ikke falde mig ind, og jeg er jo heller ikke den, der skulde kunne paavise Veje og Midler til at rette en Fejl, man mulig vilde erkende her var begaaet. Jeg har ment, at der for den højtærede Minister var Mulighed derfor, men naar den højtærede Minister ikke kan se nogen Udvej og i alt Fald ikke tør love noget i den Henseende, er jeg paa det nuværende Tidspunkt klar over, at det er rigtigst af mig at tage mit Ændringsforslag tilbage. Thi naar den højtærede Minister og den ærede Ordfører ere enige om at anbefale at stemme imod det, vilde Resultatet jo ellers kun blive, at Forslaget blev stemt ned. Jeg kan saa kun paa den Mands Vegne, hvis Sag jeg har her talt, have det svage Haab tilbage, at der mulig paa andre Maader i kommende Tider kan gøres noget for hans Sag. Jeg skal tilføje, at der er den Trøst for alle, der have Medfølelse med Manden, men ikke kunne komme ham i Møde, at han er ret velstillet, saa nogen økonomisk Ødelæggelse kommer ikke til at overgaa ham af den Grund. Kun den Retfærdighedsfølelse, der har gjort sig gældende hos stedkendte Folk, har været Aarsag til, at jeg har stillet mit Forslag. Med disse Ord skal jeg tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 til 1ste Afdeling er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.